

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské nám. 6, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Skřivánek s.r.o.**
sídlem Na dolinách 153/22, Praha
zastoupená Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem
sídlem Dukelských hrdinů 976/12, Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14.1.2020,
č.j. ÚOHS-01391/2020/323/MPe,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaného ze dne 25.10.2019, č.j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-29399/2019/531/MHo, bylo na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení jako opatření k nápravě nezákonného postupu žalobce (zadavatele) podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), zrušeno rozhodnutí žalobce ze dne 15.8.2016 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“, neboť žalobce nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, protože svým rozhodnutím zrušil zadávací řízení, aniž byly kumulativně splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení; žalobcem uváděné důvody v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 15.8.2016 nebylo podle žalovaného možno považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které by nebylo lze na žalobci požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Prvostupňovým rozhodnutím byla dále žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím pak předseda žalovaného prvostupňové rozhodnutí potvrdil a žalobcův rozklad zamítl.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že musí dodržovat základní zásady zakotvené v § 6 ZVZ – zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace – a jím způsobené pochybení v podobě nevypořádání námitek v zákonné lhůtě 10 dnů nebylo možno napravit dodatečným vypořádáním námitek po zákonem stanovené lhůtě či jiným opatřením k nápravě ve smyslu § 111 odst. 6 ZVZ; žalobci tedy podle jeho názoru zbývalo jen zrušit zadávací řízení a vyhlásit nové, jiný postup by podle žalobce vedl k zásahu do práv ostatních uchazečů, přičemž právě snahou nediskriminovat ostatní uchazeče byl žalobce veden. Okamžitě po zrušení zadávacího řízení žalobce zahájil nové zadávací řízení s totožným předmětem, do kterého se uchazeči opětovně přihlásili. Žalobce nezrušil zadávací řízení ze subjektivních důvodů; uplynutí lhůty pro vypořádání námitek bylo objektivně dáno, byť k němu došlo na základě omisivního jednání žalobce (jeho administrativního pracovníka). Žalovaný se podle žalobce nezabýval tím, zda omisivní jednání žalobce mohlo vytvořit objektivní důvody, v důsledku kterých po žalobci nebylo možno požadovat, aby dále pokračoval v řízení. Podle žalobce je výjimečně možné, aby objektivní důvody pro zrušení zadávacího řízení nastaly i na základě omisivního jednání žalobce; § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ na rozdíl od písm. d) tamtéž nestanoví podmínku, aby zadavatel pochybení nemohl předvídat a nezpůsobil jej. Z důvodové zprávy vyplývá, že je namístě zrušit zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ v případech, kdy již nelze přijmout opatření k nápravě podle § 111 odst. 6 ZVZ. Nadto byl žalobce povinen zohlednit také princip hospodárnosti, a to z důvodu možné korekce dotace až do výše 25 % způsobilých výdajů. Byť žalobce možnost krácení dotace neuvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, je zřejmé, že tento důvod byl patrný ze skutkových okolností zadávacího řízení. Ze strany žalovaného je tak třeba nahlížet na požadavek uvedení rizika krácení dotace přímo v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jako na zjevný formalismus.
3. Žalobce dále namítá, že nově účinná právní úprava zrušení zadávacího řízení pro výskyt důvodů hodných zvláštního zřetele je výrazně širší. Nově podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „nový ZZVZ“), žalovaným nezohledněného, může být důvod hodný zvláštního zřetele subjektivního charakteru.
4. Žalovaný podle žalobce pochybil také tím, že správní řízení nezastavil pro zjevnou bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce „na

totožný předmět zadávacího řízení vyhlásil veřejnou zakázku“ a do nově zahájeného zadávacího řízení se přihlásil také původní dodavatel, který podal námitky v původním zadávacím řízení, ze kterých vzešlo napadené rozhodnutí. Podle žalobce tak došlo ke konzumaci původního zadávacího řízení, na základě rámcové smlouvy bylo již od roku 2017 poskytnuto plnění, a těžko by tak mohlo dojít ke změně právního postavení původního dodavatele, který podal námitky a nebyl vybrán. Uložení nápravného opatření mělo smysl před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Nadto řízení před žalovaným a následný přezkum jeho rozhodnutí trval bezmála čtyři roky; těžko tak vyžadovat po žalobci, aby po takto dlouhou dobu čekal na výsledek přezkumu jeho kroků v zadávacím řízení.

5. Žalobce tedy navrhuje napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

6. Žalovaný setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Žalobce měl podle názoru žalovaného povinnost rozhodnout o námitkách i po uplynutí lhůty dle § 111 odst. 1 ZVZ. Nadto k uplynutí lhůty pro přezkoumání námitek došlo z ryze subjektivních důvodů na straně žalobce. Jestliže žalobce neuvedl riziko možného krácení dotace již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, nemůže k němu žalovaný dodatečně přihlížet. K otázce zastavení řízení pro zjevnou bezpředmětnost je žalovaný toho názoru, že žalobce zaměňuje předmět správního řízení a předmět zadávacího řízení; podle žalovaného při porušení zákona nemůže být jedna veřejná zakázka konzumována druhou. Podle žalovaného byla věc posouzena správně a na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout; na tomto procesním postoji také setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.
7. Osoba zúčastněná na řízení je toho názoru, že „důvody hodné zvláštního zřetele“ je třeba vykládat pro účely zrušení zadávacího řízení restriktivně; argumentace žalobce o vnějších objektivních okolnostech je lichá a účelová (omisivní jednání je nepochybně jednáním žalobce, které má subjektivní povahu), odkaz na důvodovou zprávu je irelevantní, neboť její text není právně závazný a podstatná je interpretace § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ. Žalobce v konkrétní rovině neuvedl, proč by jím způsobené pochybení již nebylo možno napravit postupem dle § 111 odst. 6 ZVZ. Zrušení zadávacího řízení je postupem ultima ratio, pro který nebyly splněny zákonné podmínky. Byl to právě žalobcem zvolený postup (zrušení zadávacího řízení), kterým došlo k porušení zákazu diskriminace. Osoba zúčastněná na řízení také poukazuje na to, že se vzhledem k nezákonnému postupu žalobce u civilního soudu domáhá náhrady škody; není tedy pravdou, že rozhodnutí žalovaného nemohlo zasáhnout do právní sféry osoby zúčastněné na řízení, nezákonně zrušené zadávací řízení bude obnoveno a osoba zúčastněná na řízení vstoupí do zadávacího řízení jako vybraný dodavatel. Je tedy zřejmé, že podmínky podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu pro zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti nejsou splněny. Podle osoby zúčastněné na řízení by tedy žaloba měla být zamítnuta.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba není důvodná.
9. Podle žalobce je nepřezkoumání podaných námitek v zákonem stanovené lhůtě nezhojitelnou vadou, a žalobci tak nezbylo, než zadávací řízení zrušit. Žalovaný je názoru opačného. Sporu je tedy v otázce, zda nedodržení lhůty podle § 111 odst. 1 ZVZ bylo ve skutkových poměrech nyní posuzované věci možno dodatečně napravit (tj. přezkoumat podané námitky po lhůtě).

10. Podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, jestliže odpadly důvody pro pokračování v zadávacím řízení v důsledku podstatné změny okolností, které nastaly v době od zahájení zadávacího řízení a které zadavatel s přihlédnutím ke všem okolnostem nemohl předvídat a ani je nezpůsobil.
11. Podle § 111 odst. 1 ZVZ zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Vyhoví-li zadavatel námitkám, uvede v rozhodnutí způsob provedení nápravy.
12. Zdejší soud nepřihlédl k právní úpravě obsažené v novém ZZVZ, neboť nápravné opatření podle § 118 odst. 1 ZVZ nepředstavuje trestní sankci ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních svobod především z důvodu nízké intenzity jeho působení ve smyslu tzv. Engel kritérií (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Engel a další proti Nizozemí ze dne 8.6.1976, stížnosti č. 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/72 a 5370/72). Nápravné opatření podle § 118 odst. 1 ZVZ nesměruje ani nepřímě k potrestání zadavatele, nýbrž k nápravě stavu, který byl nedodržením postupu podle ZVZ nastolen, a to způsobem, který odpovídá skutkovým poměrům příslušného zadávacího řízení, fázi, v níž se nachází, a povaze jednání, jímž nebylo konkrétní pravidlo plynoucí ze ZVZ dodrženo (nápravné opatření může mít podobu zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh anebo zrušení jednotlivého úkonu zadavatele, a to na základě odborné úvahy žalovaného zohledňující právě uvedené okolnosti); jde o nástroj v rámci výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek zjevně povahy restituční, nikoli sankční.
13. Otázka, zda „omisivní jednání žalobce mohlo vytvořit objektivní důvody, v důsledku kterých po žalobci nebylo možno požadovat, aby dále pokračoval v řízení“, je přitom i bez ohledu na právní úpravu vyplývající z nového ZZVZ zcela irelevantní; pouze totiž zamlžuje podstatu sporu, tj. zda žalobce mohl dodatečně (po uplynutí k tomu stanovené lhůty) přezkoumat podané námitky či nikoli. Rozhodovací praxe v minulosti dovodila, že důvody pro zrušení zadávacího řízení – tu podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ – je třeba vykládat restriktivně tak, aby tím bylo zamezeno svévoli zadavatele, přičemž důvody pro zrušení zadávacího řízení musí být zásadně důvody objektivními, stojícími vně zadavatele (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27.1.2010), současně však dospěla k závěru, že pod objektivní důvod lze podřadit také stav, který na počátku zapříčinil samotný zadavatel (kupř. za situace, kdy z důvodu pochybení pracovnice podatelny zadavatele dojde k předčasnému otevření obálky s nabídkou; srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 32/2014-38 ze dne 24.6.2015). Disputace v tom směru, zda nedodržení lhůty pro přezkoumání podaných námitek způsobil pracovník žalobce či někdo jiný, popř. disputace nad tím, jaké důvody pro zrušení zadávacího řízení jsou důvody objektivními a jaké naopak subjektivními, nejsou tedy vůbec podstatné; ve vztahu k nyní posuzované věci totiž jednoduše platí, že lze-li důsledky jednání, kterým zadavatel porušil ZVZ, účinně napravit posléze ze strany zadavatele příslušným opatřením k nápravě, není důvodu zadávací řízení rušit.
14. V nyní posuzované věci přitom žalobce nepředestřel žádný srozumitelný důvod, pro který by nepřezkoumání podaných námitek v zákonem stanovené lhůtě nemohl dodatečně zhojit (tj. námitky po zjištění jejich nepřezkoumání ve lhůtě přezkoumat dodatečně), žádný takový důvod neshledal ani žalovaný a žádný takový důvod neshledává ani zdejší soud.
15. Z oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 15.7.2016 plyne, že nejvhodnější nabídku měla podat osoba zúčastněná na řízení. Proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podal dne 28.7.2016 uchazeč Moudrý překlad, s.r.o. námitky, které žalobce nevyřídil v zákonné lhůtě podle § 111 odst. 1 ZVZ. O tom, že žalobce včas nevyřídil námitky uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., není mezi žalobcem a žalovaným sporu. Právě po zjištění uplynutí lhůty pro přezkoumání námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o. přistoupil žalobce ke zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2) písm. e) ZVZ. Z formuláře o zrušení zadávacího řízení, který byl uveřejněn ve

Věstníku veřejných zakázek dne 17.8.2016, plyne, že „V průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.“. V rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 15.8.2016 žalobce uvedl, že námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky byly žalobci doručeny v zákonem stanovené lhůtě a obsahovaly zákonné náležitosti, přičemž k důvodu zrušení zadávacího řízení je uvedeno: „Zadavatel z důvodu administrativního pochybení nesplnil povinnost stanovenou v § 111 odst. 1 ZVZ tím, že nepřezkoumal podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek neodeslal stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. S ohledem na skutečnost, že zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 ZVZ, kterým by uvedené porušení ZVZ napravil a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) ZVZ, rozhodl se zadavatel v souladu [s] § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušit zadávací řízení na VZ.“. V rozhodnutích o námitkách osoby zúčastněné na řízení ze dne 5.9.2016 žalobce uvedl, že „...jeho nečinnost v rámci vyřízení námitek proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky mohla mít vliv na stanovení konečného pořadí nabídek, a to především v případě, že by tyto námitky důkladně prostudoval a těmto námitkám vyhověl. Skutečnost, že zadavatel neprezkoumal a nezvážil všechny aspekty nevyřízených námitek, čím upřel stěžovateli právo na přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, bylo natolik závažné a nezhojitelné porušení ZVZ, že zadavatel neměl jinou možnost nápravy, než zrušit předmětné řízení...“.

16. Ze žádného z těchto žalobcových úkonů žádný konkrétní a srozumitelný důvod, pro který by nepřezkoumání podaných námitek v zákonem stanovené lhůtě nemohl dodatečně zhojit (tj. přezkoumat je po uplynutí stanovené lhůty), vskutku neplyne. Ani žalovanému, ani zdejšímu soudu pak žalobce žádný takový důvod, a to ani nad rámec odůvodnění shora shrnutých žalobcových úkonů, neuvedl. Důvod opírající se o potřebu dodržet zásady podle § 6 ZVZ je důvodem toliko obecným; argumentace žalobce o tento důvod se opírající by mohla být ve vztahu k nyní posuzované otázce použita i zcela opačně. Důvodem přitom sama o sobě nemůže být povaha lhůty pro rozhodnutí zadavatele o námitkách ani důsledky jejího marného uplynutí (§ 111 odst. 1 a § 111 odst. 5 druhá věta ZVZ); nevyvratitelná domněnka nevyhovění námitkám, nebylo-li o námitkách rozhodnuto ve lhůtě, je stanovena k ochraně dodavatelů a odvíjí se od ní (právě k ochraně dodavatelů, jejichž námitky zadavatel oslyšel) blokační lhůta (zákaz po dobu čtyřiceti pěti dnů ode dne doručení námitek, na něž se hledí tak, že jim nebylo vyhověno, uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku; § 111 odst. 5 ZVZ) a lhůta k podání návrhu k žalovanému (§ 114 odst. 5 ZVZ). Proti tomuto pohledu ostatně ani žalobce nikterak neargumentuje. Výklad, podle něhož nepřezkoumání podaných námitek ve lhůtě nelze napravit „nikdy“ (tj. za žádných okolností už z jakéhosi principu), by pak neodpovídal smyslu lhůty pro rozhodnutí zadavatele o námitkách ani smyslu uvedené nevyvratitelné domněnky, jež jsou stanoveny k ochraně dodavatelů podávajících námitky; takový výklad by se přičil potřebě rozumné a smysluplné aplikace práva, jež chrání toho dodavatele, který podal námitky, a žádné jiné dodavatele současně nepoškozuje.
17. V nyní posuzované věci je podstatné, že v prodlení s přezkoumáním námitek byl žalobce cca jeden týden, během něhož plynula blokační lhůta zakazující dokončit zadávací řízení uzavřením smlouvy, tudíž v mezidobí ani nemohly být uskutečněny kroky, jež by se pro případ dodatečného (opožděného) přezkoumání námitek (a pro případ vyhovění těmto námitkám) staly nevratnými, eventuálně s nimiž by byl spojen vznik práv (jiných dodavatelů), jež by poté (pro případ vyhovění námitkám) mohla být zpětně (k újmě jiných dodavatelů) zasažena.
18. Tvrdí-li žalobce, že byl veden principem hospodárnosti, a to z důvodu možné korekce dotace až do výše 25 % způsobilých výdajů, pak údajné zohlednění principu hospodárnosti není žádným věcným (konkrétním a srozumitelným) důvodem, pro který nebylo možno námitky přezkoumat alespoň dodatečně (když už ne ve lhůtě); žalobce se tím zřejmě snažil minimalizovat rizika možné korekce pro případ, že by opožděné vyřízení námitek bylo pochybením, aniž by jakkoli zohledňoval, že riziko možné korekce může plynout i z bezdůvodného (a tudíž nezákonného)

zrušení zadávacího řízení. Nadto nepřezkoumal-li žalobce podané námitky ani dodatečně věcně, nemohl oprávněně dovozovat, že zadávací řízení automaticky zatížil takovou vadou (pozdní vyřízení námitek), která by vedla ke krácení dotace či k uložení sankce ze strany žalovaného, případně že jeho postup byl diskriminační ve vztahu k uchazeči Moudrý překlad, s.r.o.; takové úvahy o případných důsledcích by byly namísto snad nejvýše teprve po věcném přezkoumání námitek v rámci (nyní hypotetických) úvah ohledně konkrétní formy nápravy, hledal-li by žalobce cestu, která konkrétně námitkám vyhovět. Nadto je ve skutkových poměrech nyní posuzované věci namísto vyjádřit silné pochybnosti nad skutečnou hrozbou korekce dotace (v důsledku porušení rozpočtové kázně), jež by se opírala výlučně o opožděné (o cca týden) splnění povinnosti přezkoumat podané námitky. Přesvědčení žalobce o tom, že postupoval správně, je snad jen přesvědčením předstíraným; aniž by byl přednesen jediný věcný důvod o faktické nemožnosti dodatečně zhojit nevyřízení námitek ve lhůtě, lze žalobcův postup přirovnat k situaci, v níž rodič nestihne dítě vyzvednout v mateřské škole do pěti hodin, a proto jej nevyzvedne ani ve čtvrt na šest a nechá jej tam zřejmě navždy, aby mu nebylo ze strany mateřské školy vytýkáno, že to nestihl do pěti hodin (popř. aby za to doma neobdržel „korekci“).

19. Podmínky pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ tudíž splněny nebyly.
20. Tvrdí-li dále žalobce, že žalovaný měl správní řízení zastavit pro zjevnou bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ani v tomto ohledu s ním zdejší soud nesouhlasí. Zjevná bezpředmětnost je dána tehdy, není-li možné o žádosti věcně rozhodnout a je třeba ji procesním rozhodnutím zastavit, neboť nastal důvod, který věcnému posouzení žádosti a rozhodnutí o ní brání (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 74/2015-56 ze dne 29.3.2016). V nyní posuzované věci nemožnost věcně rozhodnout o žádosti osoby zúčastněné na řízení nenastala. Ani kontraktace smlouvy na obdobné (totožné) plnění v odlišném (jiném, samostatném) zadávacím řízení nebránilo žalovanému, aby o žádosti osoby zúčastněné na řízení ve vztahu k zadávacímu řízení, jehož se týká nyní posuzovaná věc, rozhodl. K žádné „konzumaci původního zadávacího řízení“, jak žalobce tvrdí, nedošlo. Zdejší soud se bez výhrad ztotožňuje s pohledem žalovaného vyjádřeným především v bodu 57. napadeného rozhodnutí. Na tomto závěru nic nemění ani žalobcem zmiňovaná délka řízení před žalovaným. Proti eventuálním průtahům v jednotlivých fázích řízení lze brojit samostatnými prostředky ochrany, nadto plynutí času poté, co proběhne jednání, jež je následně předmětem přezkumu, nemá přímou souvislost s mírou zákonnosti takového jednání, a není-li nápravné opatření podle § 118 odst. 1 ZVZ trestní sankcí, jak shora uvedeno, pak délku řízení směřujícího k vydání nápravného opatření není jak zohledňovat. Tvrdí-li pak žalobce, že těžko lze po něm vyžadovat, aby po takto dlouhou dobu (podle žalobce celkem čtyři roky) čekal na výsledek přezkumu jeho kroků v zadávacím řízení, pak ani tento argument nemůže vést k závěru, že podmínky pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ byly v posuzované věci splněny, ani k závěru, že o tom žalovaný vůbec neměl rozhodovat (a namísto toho měl správní řízení zastavit).
21. Zdejší soud tak sdílí pohled žalovaného, a to jak co do závěru, tak co do nosných argumentů odůvodnění. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správní právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobní argumentaci důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

22. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

23. Osobě zúčastněné na řízení nevznikly náklady související s povinností uloženou zdejším soudem podle § 60 odst. 5 s.ř.s. a k náhradě jiných nákladů zdejší soud neshledal žádný důvod, a proto osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1. dubna 2022

David Raus v.r.
předseda senátu